

Arrest

nr. 287 961 van 24 april 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. VAN CUTSEM
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 2 november 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 september 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 december 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 januari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. VAN CUTSEM en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 21 oktober 2019 begeleid door zijn moeder en in het gezelschap van zijn broer België binnen zonder enig identiteitsdocument. De moeder en broer van verzoeker verzoeken op 25 oktober 2019 om internationale bescherming. Het verzoek om internationale bescherming van verzoekers moeder wordt op basis van artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) ook in zijn naam als vergezellende minderjarige ingediend. Op 20 september 2021 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten aanzien van verzoekers moeder en broer tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest met nr. X van 28 januari 2022 weigert de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoekers moeder en broer.

1.2. Op 21 maart 2022 verzoekt verzoeker in eigen naam om internationale bescherming. Op 28 september 2022 neemt de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris) ten aanzien van hem een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden en luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart de El Salvadoraanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 7 januari 2002 in San Salvador. U woonde steeds in Majucula, Cuscatancigo (San Salvador). U ging naar school tot het tweede jaar van het baccalaureaat. U vertrok samen met uw moeder R(...) L(...) R(...) L(...) (CG (...); O.V. (...)) en broer O(...) J(...) M(...) R(...) (CG (...); O.V. (...)) uit El Salvador op 20 oktober 2019. Jullie reisden legaal via Madrid. Jullie kwamen hier in België aan op 21 oktober 2019 en het verzoek om internationale bescherming van uw broer en uw moeder werd hier geregistreerd op 25 oktober 2019. Op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 werd het verzoek van uw moeder ook in uw naam als vergezellende minderjarige ingediend.

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) nam op 21 september 2021 zowel voor uw moeder als uw broer een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat hun vluchtrelaas en vrees voor vervolging niet ernstig genoeg en ongeloofwaardig waren. Ze tekenden beroep aan tegen deze beslissing, maar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) bevestigde de beslissing van het CGVS bij arrest van 28 januari 2022.

Uw moeder en broer dienden op 21 maart 2022 een tweede verzoek in. Op diezelfde datum diende u ook in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. U verklaart tijdens uw persoonlijk onderhoud dat u op 5 augustus 2019, toen u met uw moeder en broer onderweg was naar uw grootvader, door drie bendeleden vermoedelijk van MS 13 - tegengehouden werd. Ze vroegen van waar jullie kwamen. Ze gaven te kennen jullie daar niet meer te willen zien. Indien jullie zich daar nog zouden vertonen, zouden jullie gedood worden. Op 21 augustus 2019 waren uw moeder, broer en u onderweg met de bus van de kerk naar huis. Wederom werden jullie door bendeleden van MS 13 aangesproken. Ze vroegen van waar jullie waren en uw broer en u moesten jullie overhemden omhoog doen om hen te laten zien of jullie al dan niet bendetatoeages hadden. Ze volgden jullie en toen ze zagen dat jullie werkelijk van die regio afkomstig waren, werden jullie verder met rust gelaten. Op 24 augustus 2019 werd u door een bendelid van MS 13 aangesproken toen u met de bus van de Engelse les op weg naar huis was. Er werd u gevraagd van waar u was. Een ander bendelid stapte even later op de bus en maande het eerste bendelid aan u met rust te laten. Hij kende u immers van vroeger op school en bevestigde dat u van de regio afkomstig was. Rond april 2021 sprak een bendelid genaamd Cochon uw zus aan toen ze langskwam bij jullie huis. Hij vroeg haar of jullie lid waren geworden van een bende. Datzelfde bendelid Cochon had u eerder gevraagd pakjes voor hem te bezorgen, hetgeen u een tweetal jaar had gedaan, totdat hij werd opgesloten in de gevangenis. U vreest dat u bij terugkeer ofwel gedwongen zou worden ingelijfd bij de bende van uw wijk of als u zich in een andere regio zou vestigen, als spion aanzien zou worden door de rivaliserende bende.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende reeds door uw moeder voorgelegde documenten voor: uw paspoort (d.d. 20/8/19), een kopie van uw geboorteakte, twee overlijdensaktes, een psychologisch attest van uw moeder, de klacht in verband met het incident op 5/8/19 en enkele artikels. Verder legt u nog documenten voor in verband met de werkzaamheden van uw broer in België.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Met betrekking tot uw verklaringen omtrent de aanleiding van uw vertrek uit El Salvador dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat dit vertrek zou zijn ingegeven door een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uit het administratief dossier blijkt dat uw verzoek om internationale bescherming grotendeels berust op dezelfde gronden die uw moeder en broer aanhaalden ter staving van hun verzoeken. Zij zijn er echter niet in geslaagd aannemelijk te maken dat jullie een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de

Vluchtelingenconventie koesteren of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet lopen (zie beslissingen CGVS en arrest RVV die aan het administratieve dossier werden toegevoegd). Bijgevolg kan evenmin aangenomen worden dat u, op basis van deze zelfde motieven, wel een nood aan bescherming aannemelijk zou maken.

Ook uw eigen verklaringen kunnen niet doen besluiten dat u wel degelijk nood zou hebben aan internationale bescherming.

Uw profiel als jongere volstaat op zich niet om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. De loutere verwijzing naar een profiel of naar een algemene situatie in een land van herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt vervolgd of dat er voor wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u bleef hierover in gebreke.

De feiten die aanleiding gaven tot jullie vertrek, waren onvoldoende ernstig. Jullie beslisten uit jullie land te vertrekken nadat jullie enkele maanden voor jullie vertrek drie keer werden aangesproken, telkens door andere personen die tot een bende behoorde. Wat betreft de eerste twee incidenten, had u die personen nooit eerder gezien. Bij het derde incident was iemand aanwezig die u kende en die ervoor zorgde dat u verder met rust werd gelaten omdat hij bevestigde dat u wel degelijk van de wijk afkomstig was. Bij de drie incidenten werd telkens slechts gevraagd van waar jullie afkomstig waren. Verder gebeurde er niets. Jullie kwamen nooit meer met de personen die jullie lastigvielen in aanraking (CGVS p.12-13). Dit is dus onvoldoende om te kunnen spreken van vervolging of foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. De ernst van jullie vrees wordt verder ondermijnd door het feit dat jullie tot jullie vertrek op hetzelfde adres bleven wonen (CGVS p.3).

Lang voor uw vertrek kwam u reeds met het bendelid genaamd Cochon in aanraking. U verdeelde gedurende een tweetal jaar, drie keer per week, pakjes voor hem en kreeg daarvoor zelfs geld. Dit stopte toen hij in 2012 werd opgesloten in de gevangenis. Nadien kwam u nooit meer met hem in aanraking (CGVS p.14). Uw zus zou in april 2021 wel nog eens door hem zijn aangesproken. Hieromtrent werden echter reeds tussen uw moeder en broer tegenstrijdige verklaringen opgemerkt (zie beslissing CGVS moeder en broer eerste verzoek). Dit haalde dan ook de ernst en geloofwaardigheid ervan onderuit.

U kunt tevens niet in concreto aantonen dat u of uw familie actueel zou worden geviséerd bij terugkeer naar El Salvador. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat de bendes in El Salvador ook familieleden viseren om te verkrijgen wat ze willen van hun slachtoffers (COI Focus, "El Salvador: situation sécuritaire", 4 juli 2022, p. 23). Hoewel wordt aangenomen dat familieleden niet altijd en automatisch problemen kennen, kan niet worden voorbijgegaan aan het risico dat zij tevens lopen. Uw vader, zus, grootvader, oom en tante verblijven nog steeds in El Salvador. Ze stellen het allen goed (CGVS p.4-6, 15). Dit vormt dan ook allerm minst een indicatie voor het feit dat jullie bij terugkeer geviséerd zouden worden.

Waar u nog op algemene wijze een vrees aanhaalt naar aanleiding van de noodtoestand in El Salvador en tevens enkele artikels voorlegt in verband met de huidige situatie in uw land (CGVS p.9, 14), moet worden opgemerkt dat een verwijzing naar een algemene situatie in het land van herkomst hoe dan ook niet volstaat om aan te tonen dat u het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond, hetgeen u hebt nagelaten te doen. De artikels hebben geen betrekking op u of uw familie persoonlijk (CGVS p.9). U hebt persoonlijk nooit problemen ondervonden met de autoriteiten van El Salvador (CGVS p.15).

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingenrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021 (beschikbaar op <https://www.cgra.be/sites/default/>

[files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf](#)), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdrede om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de beschikbare informatie (COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022, UNHCR guidelines van maart 2016) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20220704.pdf en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html> in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door de aanwezige bendes en de Salvadoraanse politie en veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is gerelateerd aan de bendes. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen bendes, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Uit de aard en/of vorm van het geweld gebruikt door de bendes en de Salvadoraanse autoriteiten blijkt duidelijk dat welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel worden gevisieerd. Het geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Ondanks de ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ondanks de precaire situatie in El Salvador, blijkt uit de informatie niet dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer

gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Het betreft hier immers slechts uw originele paspoort (d.d. 20/8/19) en geboorteakte, hetgeen enkel iets zegt over uw identiteit, herkomst en reisweg. Wat betreft het psychologisch attest van uw moeder dient erop te worden gewezen dat dit niet volstaat om de door jullie aangehaalde problemen te staven, dergelijke attesten vormen immers geenszins een sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de vastgestelde aandoeningen werden opgelopen. Een psycholoog doet immers vaststellingen betreffende de mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen die hiervan aan de basis liggen. Hiervoor dient te worden gesteund op hetgeen de patiënt zelf aanhaalt. Uw moeders psychische toestand vormt bijgevolg geen bewijs voor de door jullie aangehaalde asielmotieven. Er wordt melding gemaakt van het feit dat uw moeder reeds ongeveer een jaar in behandeling is en om de drietal weken op consultatie komt. Verder wordt een beschrijving gemaakt van hetgeen uw moeder vreest in haar land – uiteraard puur gebaseerd op haar eigen verklaringen. Hieruit zouden dan posttraumatische stress, angst en psychosomatische klachten voortkomen. Nergens wordt in het attest melding gemaakt van het feit dat uw moeder niet in staat zou zijn om op een volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen. Er wordt nergens in dat attest meegedeeld op welke manier haar psychische toestand haar zou verhinderen om haar motieven naar behoren uiteen te zetten. De documenten in verband met de werkzaamheden van uw broer in België hebben geen uitstaans met uw asielrelaas. Wat betreft de overlijdensaktes en de klacht in verband met het incident op 5/8/19 kan worden verwezen naar de motivering hieromtrent in het kader van het eerste verzoek van uw moeder.

Het tweede verzoek van uw moeder R(...) L(...) R(...) L(...) (CG (...); O.V. (...)) en uw broer O(...) J(...) M(...) R(...) (CG (...); O.V. (...)) wordt niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 “en volgenden” van de Vreemdelingenwet en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Tevens is verzoeker van oordeel dat in casu een beoordelingsfout werd gemaakt.

Na de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet te hebben samengevat, onderneemt verzoeker als volgt een poging om deze motieven te weerleggen:

“Verzoeker is een jonge man die 20 jaar oud is en afkomstig is uit de colonia La Majucla in Cuscatancingo waar hij zijn hele leven heeft doorgebracht samen met zijn broer en zijn moeder.

Toen hij in het 4de en 5de graad was (9-10 jaar) heeft hij gedurende 2 jaren samengewerkt met een bendeleider die later gearresteerd werd. Over die samenwerking heeft hij het volgende tijdens zijn persoonlijk onderhoud uitgelegd:

(...) (CGVS, p.14)

Het feit dat verzoeker gedurende 2 jaar toen met een bendeleider heeft samengewerkt is een duidelijke aanwijzing van de aanwezigheid van een bende in zijn wijk.

Uit zijn verklaringen blijkt niet alleen dat de bende -in casu de MS13- aanwezig is in zijn wijk. Uit zijn verklaringen blijkt ook dat er veel geweld plaats vindt in de colonia omwille van de aanwezigheid van de bende; verzoeker beschrijft inderdaad zijn zone als “zeer conflictueus”:

(...) (CGVS, p.14)

Dat er een sterke aanwezigheid van de bende bestaat in zijn wijk blijkt ook uit de objectieve informatie. In een artikel van de Prensa Grafica de dato 26 februari 20171 waar er sprake is van La Majucla wordt die wijk als “één met een grote aanwezigheid van bendes” (con alta presencia pandilleril) beschreven:

(...)

via Deepl:

Op deze februarimiddag tonen een dertigtal huizen in de Majucla-kolonie een bijzonder teken. Een blauwe "X" gespoten. In dit gebied, waar veel bendes actief zijn, zijn de auteurs van de sporen geen leden van een criminele structuur, maar agenten van de nationale civiele politie, die besloten hebben duidelijk te maken in welke huizen volgens hen mensen wonen die ervan verdacht worden banden te hebben met bendeleden. De meeste zijn onbewoond, omdat de voormalige bewoners door dezelfde agenten zijn gedwongen ze te verlaten. Met of zonder reden.

In een andere persartikel de dato 20182 wordt zijn wijk beschreven als een plaats die "veroordeeld" is en waar er geen bedrijven zijn omwille van de veiligheid (gebrek aan):

(...)

Vertaling via Deepl :

Hebt u de herziening van de belastingvoordelen niet gedefinieerd?

Ik ben een Salvadoraan die gelooft dat particulier ondernemerschap gemaakt is om banen te scheppen en kansen te bieden voor ontwikkeling en groei in de natie, en we zijn geïnteresseerd dat veel nationale en internationale zakenlieden zich bij ons kunnen aansluiten. Een van de belangrijkste doelen die ik nastreef is bedrijven naar die plaatsen te brengen waar geen bedrijven zijn vanwege de veiligheid. Bijvoorbeeld in de gebieden Soyapango, Majucla, Italia district, Campanera, al die gebieden. We proberen werkplekken te creëren.

Uit de verklaringen van verzoeker en die informatie blijkt dat de wijk waarvan verzoeker afkomstig is een wijk met een sterke aanwezigheid van de mara is alsmede een wijk met een zekere socio-economische precariteit omwille van de door de aanwezigheid van de bende veroorzaakte onveiligheid.

Verzoeker heeft tijdens zijn persoonlijk onderhoud uitgelegd dat hij, in het kader van de noodtoestand, vreesde gearresteerd te worden omdat hij afkomstig is uit een zeer conflictueuze zone en dat er mensen enkel om die redenen gearresteerd worden:

(...) (CGVS, p.15)

Zoals blijkt uit verschillende verslagen, waaronder de COI Focus "El Salvador, situation sécuritaire" de dato 4 juli 2022, werd de noodtoestand eind maart 2022 uitgesproken. In de context van de noodtoestand -die midden oktober 2022 voor de 7ste keer voor één maand verlengd werd en in het kader van dewelke 55 000 personen gearresteerd werden³- werden meerdere fundamentele rechten opgeschort zijn en sommige sterke strafrechtelijke maatregelen genomen:

(...)

Uit de COI Focus blijkt dat er in die context veel mensenrechten schendingen plaats vinden waaronder willekeurige arrestaties; volgens één bron die daarin geciteerd is zouden 10% van de personen die gearresteerd werden geen band hebben met de benden:

(...) (p.14).

Jongeren die in arme wijken leven en die, buiten de noodtoestand al gestigmatiseerd, bedreigd, lastiggevallen en soms gearresteerd werden door de autoriteiten, lopen in het kader van de noodtoestand nog meer risico's vervolgd en gearresteerd te worden door de autoriteiten:

(...) (COI Focus, p.19)

Uit het verslag van de NGO Cristosal -waarvan de verslagen als bron door het CGVS gebruikt worden- de dato 14 juni 2024 blijkt dat jongeren tussen 18 en 30 jaar, die inwoners zijn van arme en gewelddadige wijken de meerderheid van de -op een willekeurige manier- gearresteerde personen vormen.

(...)

Vertaling via Deepl:

Uit de door Cristosal ontvangen rapporten blijkt dat de meeste gearresteerden uit arme gemeenschappen komen, meestal jongeren (tussen 18 en 30 jaar), economisch actief (in de dienstensector) en een groot aantal is in hun huizen opgesloten. Andere kenmerken van de gedetineerden die in deze periode blijven bestaan zijn dat zij beschikken over tatoeages, ook al zijn het artistieke of geen bende-symbolen, en ze hebben een politie- of strafblad; een bijzonderheid van deze periode is dat er meldingen zijn ontvangen van personen die in deze waarin de aangehouden personen door anonieme klagers zijn aangegeven (aangifte). De algemene criteria die de autoriteiten hanteren om mensen willekeurig vast te houden, zijn kennelijk gebaseerd op het uiterlijk van de personen of hun toestand als inwoners van door geweld gestigmatiseerde gemeenschappen. In alle gecontroleerde gevallen hebben de autoriteiten mensen vast zonder hen in verband te brengen met specifieke gedragingen die vermeende illegale handelingen vormen. En daarom is het waarschijnlijker dat de arrestaties gebaseerd zijn op discriminerende criteria. Het is belangrijk om op te merken dat detenties onder de noodregeling niet worden uitgevoerd in flagrante delicto situaties.

Cristosal in dit verslag spreekt over een vervolgingspolitiek van een deel van de bevolking die als karakteristiek heeft dat zij jong zijn en dat zij leven in zones die gestigmatiseerd zijn omwille van de armoede en het bendege geweld die daar heerst:

(...) (p.54)

vertaling via Deepl

De regering van El Salvador bevordert en voert deze mensenrechtenschendingen uit als onderdeel van een beleid van vervolging van een bevolkingsgroep die gekenmerkt wordt door als onderdeel van een beleid van vervolging van een bevolkingsgroep die gekenmerkt wordt door een overwegend jonge burgerbevolking meestal jong, en woonachtig in door armoede en bendege geweld gestigmatiseerde gebieden. De "massale" omvang van dit gebruik van willekeurig staatsgeweld tijdens El Salvador's tijdens de noodtoestand in El Salvador heeft geleid tot meer dan 35.000 arrestaties, en lijkt dus al... Dit lijkt een algemene aanval op dit deel van de bevolking; Bovendien bereikt deze aanval ook sommige critici van de regering, met name vakbondsleden die leiders zijn van gemeenschappen of sociale organisaties.

In zijn laatste verslag de dato 19 oktober 2022 herhaalt Cristosal wat zij eerder heeft geschreven en wijst opnieuw op de veel mensenrechtenschendingen die plaats vinden in de context van de noodtoestand en die het resultaat zijn van een door de staat geplande politiek; een politiek die in zijn meerderheid jongeren die jonger zijn van 30 jaar oud en inwoners zijn van wijken die gestigmatiseerd zijn omwille van de armoede en het criminele geweld viseert:

(...)

Vertaling via Deepl :

(...)

De verklaringen van verzoeker -die 20 jaar oud- volgens dewelke hij vreest gearresteerd te worden door de autoriteiten omdat hij afkomstig is uit een zeer conflictueuze zone kaderen dus met de objectieve informatie. Aangezien het aantal arrestaties die tot nu toe plaats gevonden heeft in El Salvador in de context van de noodtoestand die van kracht is sinds 7 maanden -55 000 volgens een persartikel de dato 15 oktober 2022- is die vrees niet anekdotisch.

Het CGVS schendt zijn motiveringsplicht en maakt een beoordelingsfout als het stelt dat verzoeker geen specifieke vrees heeft geuit en op een algemene wijze naar de noodtoestand verwezen heeft ("waar u nog op algemene wijze een vrees aanhaalt naar aanleiding van de noodtoestand..."). Indien het CGVS meer aandacht aan de verklaringen van verzoeker omtrent de specificiteit van zijn wijk had geboden en hem meer vragen had gesteld en/of de situatie beter had onderzocht had het CGVS kunnen vaststellen dat er in casu helemaal geen sprake is van een zeer hypothetische situatie en/of van een verwijzing naar een algemene situatie maar dat verzoeker, integendeel, verwees naar een zeer concrete en risicovol situatie in zijn hoofd.

Indien Uw Raad van oordeel zou zijn dat de elementen door de verzoeker naar voren gebracht onvoldoende zijn om te kunnen concluderen dat er is zijn hoofd sprake is van een vrees voor vervolging door de autoriteiten in het kader van de huidige noodtoestand omwille van zijn profiel (jongen van 20 jaar) en afkomst (uit een arme en door bendege geweld geteisterd colonia) meent de verzoekende partij dat het dossier van verzoeker op een meer zorgvuldige manier zou moeten worden onderzocht en dat er bijvoorbeeld gevraagd zou moeten zijn aan het CGVS om verdere onderzoeken te doen rond de specificiteit van de wijk waarvan verzoeker afkomstig is (op vlak van armoede, bendege geweld, mensenrechtenschendingen en willekeurige arrestaties in de context van de noodtoestand), nemende in aanmerking dat in er El Salvador zeer zeldzaam sprake kan zijn van een redelijke en veilige alternatief van interne vestiging (zie o.a. pp. 33-35 COI Focus de dato 4 juli 2022)."

Verzoeker vraagt de Raad de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus of, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoeker het dossier terug te verwijzen naar het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) teneinde het verder te onderzoeken alvorens een beslissing te nemen.

2.1.2. Als bijlage bij het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.2. Nieuwe elementen

Ter terechtzitting legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota neer waarbij hij twee nieuwe stukken voegt, met name enerzijds een uittreksel uit het verslag "We Can Arrest Anyone We Want". *Widespread Human Rights Violations Under El Salvador's "State of Emergency"* van Human Rights Watch van 7 december 2022 en anderzijds een uittreksel uit het persartikel "El Salvador extends state of emergency over gang violence" uit The Tico Times van 12 januari 2023.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de adjunct-commissaris beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart zijn land van herkomst, El Salvador, te hebben verlaten omwille van problemen met de bendes. Hij haalt twee incidenten aan die zich op respectievelijk 5 en 21 augustus 2019 zouden hebben voorgedaan en waarbij hij, zijn moeder en zijn broer zouden zijn tegengehouden en bedreigd door bendeleden die hen ervan zouden hebben verdacht uit het gebied van een rivaliserende bende afkomstig te zijn. Daarnaast haalt verzoeker een derde incident aan, dat zich op 24 augustus 2019 zou hebben voorgedaan en waarbij hij op de bus opnieuw zou zijn lastiggevallen door een bendelid, tot een ander bendelid dat verzoeker nog kende van op school zou zijn opgestapt en hebben bevestigd dat verzoeker van de regio afkomstig was. Verzoeker verklaart dat hij, zijn moeder en zijn broer naar aanleiding van dit laatste incident besloten om El Salvador te verlaten. Verzoeker verklaart verder dat omstreeks april 2021 een lid van de bende MS-13, voor wie verzoeker eerder gedurende twee jaar pakjes zou hebben bezorgd aan andere bendeleden, zijn zus zou hebben aangesproken toen zij naar het huis kwam kijken waar verzoeker voor zijn vertrek woonde. Het bendelid zou verzoekers zus gevraagd hebben waar verzoeker, zijn moeder en zijn broer waren en ermee gedreigd hebben hen te vermoorden indien hij hen daar zou zien omdat hij hen ervan zou verdenken lid te zijn geworden van een rivaliserende bende. Verzoeker stelt bij terugkeer naar El Salvador te vrezen dat hij en zijn broer door het bendelid dat bedreigingen uitte ten aanzien van zijn zus zullen worden gedwongen lid te worden van de bende en dat zij zullen worden vermoord indien zij weigeren. Zich in een wijk vestigen die niet gecontroleerd wordt door de bende MS-13 is volgens verzoeker geen optie aangezien hij dan als spion zou worden aanzien door de rivaliserende bende. Tot slot vreest verzoeker bij terugkeer door de autoriteiten te worden aanzien als bendelid en het slachtoffer te worden van een willekeurige arrestatie in het kader van de nog steeds van kracht zijnde noodtoestand.

De Raad merkt vooreerst op dat verzoeker niet betwist dat zijn verzoek om internationale bescherming grotendeels berust op dezelfde gronden die zijn moeder en broer aanhaalden ter staving van hun verzoeken om internationale bescherming, met name de opeenvolgende incidenten in augustus 2019 waarbij zij door bendeleden zouden zijn bedreigd en de bedreiging die na hun vertrek ten aanzien van verzoekers zus zou zijn geuit door een bendelid aan wie verzoeker ooit nog diensten zou hebben verleend. De adjunct-commissaris wijst er in de bestreden beslissing terecht op dat zowel het CGVS als de Raad hebben geoordeeld dat verzoekers moeder en broer er niet in geslaagd zijn aannemelijk te maken dat zij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin koesteren of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet lopen en dat bijgevolg evenmin kan worden aangenomen dat verzoeker op basis van dezelfde motieven wel in aanmerking zou komen voor internationale bescherming.

Verder motiveert de adjunct-commissaris in de bestreden beslissing op goede gronden dat ook verzoekers eigen verklaringen niet doen besluiten dat hij omwille van voormelde vluchtmotieven wel nood zou hebben aan internationale bescherming:

“Uw profiel als jongere volstaat op zich niet om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. De loutere verwijzing naar een profiel of naar een algemene situatie in een land van herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt vervolgd of dat er voor wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u bleef hierover in gebreke.

De feiten die aanleiding gaven tot jullie vertrek, waren onvoldoende ernstig. Jullie beslisten uit jullie land te vertrekken nadat jullie enkele maanden voor jullie vertrek drie keer werden aangesproken, telkens door andere personen die tot een bende behoorde. Wat betreft de eerste twee incidenten, had u die personen nooit eerder gezien. Bij het derde incident was iemand aanwezig die u kende en die ervoor zorgde dat u verder met rust werd gelaten omdat hij bevestigde dat u wel degelijk van de wijk afkomstig was. Bij de drie incidenten werd telkens slechts gevraagd van waar jullie afkomstig waren. Verder gebeurde er niets.

Jullie kwamen nooit meer met de personen die jullie lastigvielen in aanraking (CGVS p.12-13). Dit is dus onvoldoende om te kunnen spreken van vervolging of foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. De ernst van jullie vrees wordt verder ondermijnd door het feit dat jullie tot jullie vertrek op hetzelfde adres bleven wonen (CGVS p.3).

Lang voor uw vertrek kwam u reeds met het bendelid genaamd Cochon in aanraking. U verdeelde gedurende een tweetal jaar, drie keer per week, pakjes voor hem en kreeg daarvoor zelfs geld. Dit stopte toen hij in 2012 werd opgesloten in de gevangenis. Nadien kwam u nooit meer met hem in aanraking (CGVS p.14). Uw zus zou in april 2021 wel nog eens door hem zijn aangesproken. Hieromtrent werden echter reeds tussen uw moeder en broer tegenstrijdige verklaringen opgemerkt (zie beslissing CGVS moeder en broer eerste verzoek). Dit haalde dan ook de ernst en geloofwaardigheid ervan onderuit.

U kunt tevens niet in concreto aantonen dat u of uw familie actueel zou worden gevisieerd bij terugkeer naar El Salvador. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat de bendes in El Salvador ook familieleden viseren om te verkrijgen wat ze willen van hun slachtoffers (COI Focus, "El Salvador: situation sécuritaire", 4 juli 2022, p. 23). Hoewel wordt aangenomen dat familieleden niet altijd en automatisch problemen kennen, kan niet worden voorbijgegaan aan het risico dat zij tevens lopen. Uw vader, zus, grootvader, oom en tante verblijven nog steeds in El Salvador. Ze stellen het allen goed (CGVS p.4-6, 15). Dit vormt dan ook allerminst een indicatie voor het feit dat jullie bij terugkeer gevisieerd zouden worden."

Verzoeker laat bovenstaande motieven van de bestreden beslissing volledig ongemoeid in zijn verzoekschrift en onderneemt niet de minste poging teneinde deze *in concreto* te weerleggen. Zij vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien zij door verzoeker niet dienstig worden aangevochten, onverminderd overeind. Zij volstaan om te besluiten dat verzoeker geen ernstige en geloofwaardige vrees voor de bendes omwille van de door hem en zijn familie aangehaalde feiten aannemelijk maakt.

De Raad stelt nog vast dat waar verzoeker ter terechtzitting opmerkte dat de bendeleider van MS-13 voor wie hij in het verleden verplicht zou hebben gewerkt momenteel vastzit in de gevangenis maar van daaruit nog bevelen kan sturen naar andere bendeleiden, hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud voorhield dat deze bendeleider in april 2021 zijn zus agressief bejegende nabij hun huis nadat hij uit de gevangenis ontslagen werd (administratief dossier (hierna: AD), stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14). Deze inconsistentie doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de bedreigingen die de bendeleider in kwestie na verzoekers vertrek ten aanzien van hem, zijn moeder en zijn broer zou hebben geuit en waaromtrent in de bestreden beslissing terecht tegenstrijdige verklaringen tussen verzoekers moeder en broer werden opgemerkt. Door ter terechtzitting nog louter te beweren dat een andere bendeleider met wie hij, zijn moeder en zijn broer in het verleden problemen hadden inmiddels werd vrijgelaten en zich opnieuw tegen hen kan keren, reikt verzoeker geen concrete en naar behoren gestaafde elementen aan waaruit kan blijken dat hij of zijn familie actueel nog door bendeleiden worden gevisieerd bij terugkeer naar hun land van herkomst.

Met betrekking tot verzoekers vrees om te worden gearresteerd in het kader van de noodtoestand in El Salvador oordeelt de adjunct-commissaris in de bestreden beslissing dat *"een verwijzing naar een algemene situatie in het land van herkomst hoe dan ook niet volstaat om aan te tonen dat u het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet"* en dat verzoeker heeft nagelaten deze vrees *in concreto* aan te tonen.

Verzoeker betwist in zijn verzoekschrift dat hij in dit verband geen specifieke vrees heeft geuit en slechts op algemene wijze naar de noodtoestand verwezen heeft. Hij wijst erop tijdens zijn persoonlijk onderhoud te hebben uitgelegd dat hij in het kader van de noodtoestand vreest gearresteerd te worden omdat hij afkomstig is uit een *"zeer conflictueuze"* zone waar mensen enkel om die reden gearresteerd worden. Ter staving hiervan haalt verzoeker objectieve informatie aan. Hij betoogt dat indien het CGVS meer aandacht had besteed aan zijn verklaringen omtrent de specificiteit van zijn wijk en hem meer vragen had gesteld en/of de situatie beter had onderzocht, het had kunnen vaststellen *"dat er in casu helemaal geen sprake is van een zeer hypothetische situatie en/of van een verwijzing naar een algemene situatie maar dat verzoeker, integendeel, verwees naar een zeer concrete en risicovol situatie in zijn hoofd"*.

De Raad stelt vooreerst vast dat niet betwist wordt dat ten gevolge van de in maart 2022 afgekondigde – en inmiddels meermaals verlengde – noodtoestand in El Salvador duizenden arrestaties hebben plaatsgevonden. De Raad leest in de COI Focus *"Salvador. Situation sécuritaire"* van 4 juli 2022 dat volgens de Salvadoraanse media begin juni 2022 meer dan 38.000 personen reeds waren gearresteerd sinds de afkondiging van de noodtoestand in maart 2022 wegens (vermeende) banden met de bendes.

Volgens een politieman zou ongeveer 10 % van de gearresteerden geen enkele band hebben met de bendes. Mensenrechtenorganisaties zoals Human Rights Watch en Amnesty International maken melding van mensenrechtenschendingen tijdens dergelijke arrestaties, waarbij procedurele waarborgen met de voeten worden getreden met inbegrip van het recht op een eerlijk proces. Human Rights Watch maakt ook melding van een patroon waarbij meestal jonge mannen uit arme, door bendes gedomineerde buurten worden geïdende. In het kader van de beschermingsverzoeken van verzoekers moeder en broer is niet betwist dat zij voor hun vertrek in de wijk Majucula van de gemeente Cuscatancingo woonden. Op basis van verzoekers verklaringen en de in zijn verzoekschrift geciteerde informatie kan worden aangenomen dat op die plaats bendes aanwezig zijn. Zo uit de informatie waarnaar verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift en die hij bijbrengt middels zijn ter terechtzitting neergelegde aanvullende nota, alsook de informatie waaraan gerefereerd wordt in de bestreden beslissing, kan blijken dat naar aanleiding van deze grootschalige actie als reactie tegen de piek in bendegeweld begin 2022 in El Salvador veelal jonge mannen worden geïdende uit arme wijken die door bendes gecontroleerd worden en dat daarbij ook personen die geen banden hebben met bendes kunnen worden gearresteerd, kan hieruit evenwel niet worden afgeleid dat elke jonge mannelijke Salvadoraan het risico loopt om slachtoffer te worden van dergelijke willekeurige arrestatie, louter door zijn aanwezigheid aldaar. Evenmin kan hieruit blijken dat waar jonge mannen worden gearresteerd die niets te maken hebben met bendeleden, zij langdurig opgesloten blijven.

Verzoeker bracht tijdens zijn persoonlijk onderhoud geen concrete, op zijn persoon betrokken elementen bij ter staving van zijn voorgehouden vrees om door de politie te worden geïdende bij een arrestatie. Hij verklaarde dat hij bij terugkeer naar El Salvador zal moeten terugkeren naar dezelfde *colonia* waar bendeleden aanwezig zijn en dat de politie kan denken dat hij tot een bende behoort. Hij voegde hieraan toe dat de bendeleden zich tegenwoordig niet meer tatoeëren, net om te ontsnappen aan de politie en dat hij zonder tattoos voor de politie evengoed een bendelid kan zijn (AD, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15). De Raad merkt op dat, waar in de COI Focus "*Salvador. Situation sécuritaire*" van 4 juli 2022 kan worden gelezen dat volgens bepaalde bronnen sprake is van het geleidelijk verdwijnen van de zichtbare onderscheidende kenmerken van bendes, zoals tatoeages en kledingstijl (p. 12), uit het verslag van Human Rights Watch waarvan verzoeker een uittreksel bijbrengt middels zijn aanvullende nota niettemin blijkt dat vele arrestaties gebeuren op basis van het voorkomen of de sociale achtergrond van de betrokkenen en dat agenten bij arrestaties vaak op zoek gaan naar tattoos als bewijs van het behoren tot een bende (aanvullende nota verzoeker, stuk 1, artikel "*We Can Arrest Anyone We Want*". *Widespread Human Rights Violations Under El Salvador's "State of Emergency"* van Human Rights Watch van 7 december 2022, p. 60). Verzoeker stelde tijdens zijn persoonlijk onderhoud verder via een buurvrouw vernomen te hebben dat meerdere bureaus ongeveer een maand na afkondiging van de noodtoestand werden meegenomen en sindsdien vastgehouden worden (AD, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16). Nog daargelaten de vaststelling dat het hier loutere beweringen betreft, kan uit het enkele feit dat bureaus van verzoeker door de veiligheidsdiensten zouden zijn meegenomen niet worden afgeleid dat verzoeker persoonlijk het risico loopt om door de autoriteiten te worden geïdende.

In zoverre verzoeker er in zijn verzoekschrift op wijst dat blijkens de bronnen die hij citeert de meerderheid van de willekeurig gearresteerde personen jongeren tussen 18 en 30 jaar oud zijn die inwoners zijn van arme en gewelddadige wijken en betoogt dat hij, gelet op zijn huidige leeftijd en afkomst uit een "*zeer conflictueuze*" zone, beantwoordt aan dit profiel, wijst de Raad erop dat het louter verwijzen naar een profiel niet kan volstaan om een nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken.

Zo toont verzoeker niet aan dat een eventuele kortstondige (willekeurige) arrestatie in het kader van de noodtoestand als dusdanig zwaarwichtig genoeg is om als een daad van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin te kunnen worden gekwalificeerd of als ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker concretiseert verder ook niet dat hij omwille van zijn profiel of mogelijk zijn uiterlijke kenmerken zou worden gediscrimineerd of het slachtoffer zou worden van een willekeurige arrestatie in geval van terugkeer naar El Salvador. In dit verband merkt de Raad op dat uit verzoekers verklaringen en die van zijn moeder blijkt dat zijn vader werkzaam is als burgerlijk ingenieur in El Salvador en dat zijn moeder er juridische wetenschappen heeft gestudeerd aan de universiteit en voor haar vertrek werkzaam was als juridisch adviseur bij het nationaal register. Verzoeker verklaarde dat hij ten tijde van zijn vertrek in het tweede jaar van zijn baccalaureaat zat en uit de verklaringen van zijn broer blijkt dat die lichamelijke opvoeding studeerde aan de universiteit. Verzoekers moeder omschreef haar gezin als arm, doch uit haar verklaringen blijkt dat zij met haar loon en de eventuele inkomsten uit de verkoop van kledij haar basisuitgaven kon dekken en dat haar man ook hielp om het schoolgeld van

de kinderen te betalen. Verzoeker verklaarde geen idee te hebben hoeveel zijn vader en moeder verdienden maar bevestigde dat zij steeds voeding en facturen konden betalen (AD, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4, 5, 7; AD, stuk 6, 'Landeninformatie', notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekers moeder, p. 8-10 en notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekers broer, p. 4). Zo kan aangenomen worden dat bendes aanwezig zijn in Majucula, Cuscatancingo, kan hieruit als dusdanig niet blijken dat verzoeker tot een (kans)arme familie behoort of uit een precair socio-economisch milieu afkomstig is. De Raad merkt tot slot op dat verzoeker met zijn opmerkingen ter terechtzitting dat hij gekozen werd om te werken voor een leider van de bende MS-13 omdat hij geen tatoos had en naar goede scholen ging en de politie mensen zoals hem nooit zou wantrouwen, zelf bevestigt dat hij geen profiel heeft dat de negatieve aandacht van de Salvadoraanse autoriteiten trekt.

Verzoeker betwist voorts niet dat hij persoonlijk nooit problemen ondervonden heeft met de Salvadoraanse autoriteiten en dat de artikels die hij tijdens zijn administratieve procedure heeft neergelegd geen betrekking hebben op hem of zijn familie persoonlijk (AD, stuk 5, 'Documenten', nr. 7). De informatie waarnaar verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift en deze die hij voegt bij zijn aanvullende nota blijkt evenmin betrekking te hebben op verzoekers persoonlijke situatie of de situatie van zijn familie.

Gelet op het voorgaande maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij, omwille van zijn herkomst uit een wijk met bende-aanwezigheid, zijn leeftijd of uiterlijke kenmerken, riskeert het slachtoffer te worden van vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet als gevolg van de politieacties in het kader van de in maart 2022 afgekondigde noodtoestand in El Salvador.

De Raad besluit dat verzoeker in gebreke blijft afdoende concrete en individuele elementen aan te reiken om aan te tonen dat er in het kader van de noodtoestand in El Salvador in zijn hoofde een gegronde vrees voor vervolging kan worden vastgesteld of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming.

De Raad stelt voorts vast dat op basis van de voorliggende landeninformatie niet kan worden aangenomen dat iedere terugkerende Salvadoraan enkel en alleen door deze terugkeer een risico op vervolging loopt dan wel een reëel risico om ernstige schade te ondergaan in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoekers om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van hun vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar zij verbleven hebben. Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Voorts is onder meer ook duidelijk dat een verblijf in landen waar de El Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland - of in El Salvador zelf voor het vertrek - belangrijk is bij het beoordelen van de terugkeer. Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk.

Het volstaat niet om te verwijzen naar een kwetsbaar profiel en algemene landeninformatie om een vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Dit moet *in concreto* worden aangetoond. Te dezen blijkt evenwel uit niets dat verzoeker ernstige problemen riskeert bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat hij in het buitenland heeft verbleven en (gedwongen) moet terugkeren naar zijn land van herkomst.

Zoals in de bestreden beslissing wordt vastgesteld, maakt verzoeker immers niet aannemelijk dat de problemen die hij in El Salvador kende met benedeleden, voor zover geloofwaardig, nog actueel zijn. Verzoeker maakt dan ook niet aannemelijk dat er in zijn hoofde een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet bestaat.

Het feit dat verzoeker een periode in België heeft verbleven, is evenmin voldoende om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aan te tonen. Uit de landeninformatie blijkt weliswaar dat verzoeker zou kunnen te maken krijgen met afpersing, maar ook dat veel Salvadoranen hier het slachtoffer van worden (COI Focus "*Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire*" van 13 juli 2021, p. 22-24), zodat het risico op afpersing in het geval van verzoeker niet verschilt van het risico waar Salvadoranen zonder migratieachtergrond mee te maken kunnen krijgen. De Raad merkt op dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. Verzoekers verblijf in België voor

de duur van de procedure internationale bescherming resulteert als dusdanig ook niet in bijzondere kenmerken waardoor hij identificeerbaar zou zijn als persoon die in het buitenland heeft verbleven. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij terugkeer volstaat immers niet om internationale bescherming te verkrijgen. Verder wijst de Raad er, in navolging van de adjunct-commissaris, op dat een wijdverspreide praktijk van afpersing als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst bereikt om als vervolging dan wel ernstige schade in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet te kunnen worden gekwalificeerd.

Het geheel van de individuele omstandigheden van verzoeker in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in El Salvador, besluit de Raad dat verzoeker nalaat *in concreto* aannemelijk te maken dat hij ernstige problemen riskeert bij terugkeer naar El Salvador omwille van zijn eerdere beweerde problemen met bendeleden en/of het feit dat hij in het buitenland heeft verbleven en (gedwongen) moet terugkeren naar zijn land van herkomst.

De Raad stelt tot slot vast dat verzoeker volgende motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de overige neergelegde documenten ongemoed laat:

“De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Het betreft hier immers slechts uw originele paspoort (d.d. 20/8/19) en geboorteakte, hetgeen enkel iets zegt over uw identiteit, herkomst en reisweg. Wat betreft het psychologisch attest van uw moeder dient erop te worden gewezen dat dit niet volstaat om de door jullie aangehaalde problemen te staven, dergelijke attesten vormen immers geenszins een sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de vastgestelde aandoeningen werden opgelopen. Een psycholoog doet immers vaststellingen betreffende de mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen die hiervan aan de basis liggen. Hiervoor dient te worden gesteund op hetgeen de patiënt zelf aanhaalt. Uw moeders psychische toestand vormt bijgevolg geen bewijs voor de door jullie aangehaalde asielmotieven. Er wordt melding gemaakt van het feit dat uw moeder reeds ongeveer een jaar in behandeling is en om de drietal weken op consultatie komt. Verder wordt een beschrijving gemaakt van hetgeen uw moeder vreest in haar land – uiteraard puur gebaseerd op haar eigen verklaringen. Hieruit zouden dan posttraumatische stress, angst en psychosomatische klachten voortkomen. Nergens wordt in het attest melding gemaakt van het feit dat uw moeder niet in staat zou zijn om op een volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen. Er wordt nergens in dat attest meegedeeld op welke manier haar psychische toestand haar zou verhinderen om haar motieven naar behoren uiteen te zetten. De documenten in verband met de werkzaamheden van uw broer in België hebben geen uitstaans met uw asielrelaas. Wat betreft de overlijdensaktes en de klacht in verband met het incident op 5/8/19 kan worden verwezen naar de motivering hieromtrent in het kader van het eerste verzoek van uw moeder.”

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn deugdelijk en pertinent en worden, daar zij door verzoeker niet worden betwist, door de Raad overgenomen en beschouwd als zijnde hier hernomen.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.3.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt waaruit een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in El Salvador.

2.3.3.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van zijn vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd werd dat verzoeker zijn vrees om bij terugkeer naar El Salvador te worden geviséerd door bendeleden omwille van eerdere problemen dan wel door de autoriteiten in het kader van de noodtoestand niet aannemelijk heeft gemaakt en dat zijn verblijf in het buitenland op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt gevisieerd.

2.3.3.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door beide partijen ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

De Raad herinnert er in dit opzicht aan dat het begrip ‘willekeurig geweld’ inhoudt dat het geweld zich kan uitstrekken tot personen ongeacht hun persoonlijke situatie, namelijk dat een persoon kan worden geraakt door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 34; HvJ 10 juni 2021, C-901/19, *C.F. en D.N.*, pt. 26).

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is.

Dat de situatie in El Salvador zo is dat iedereen het risico loopt om aan geweld te worden blootgesteld, betekent op zich niet dat het geweld dat alomtegenwoordig is in de Salvadoraanse samenleving daarom willekeurig is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* (UNHCR Guidelines, p. 44-45). Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel, zoals hoger vermeld (COI Focus *“Salvador. Situation sécuritaire”* van 4 juli 2022, p. 15-23; UNHCR Guidelines, p. 28 e.v.).

Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtelijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus *“Salvador. Situation sécuritaire”* van 4 juli 2022, p. 9-15).

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden gevisieerd, noch blijkt dat het type wapens dat gebruikt wordt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendege geweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoeker is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. In deze optiek moeten de verzoeken om internationale bescherming van jonge vrouwen, minderjarigen, jongeren en kwetsbare personen met verhoogde aandacht worden onderzocht. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt echter dat verzoeker geen feiten of elementen heeft

aangehaald op basis waarvan kan worden aangenomen dat hij een gegronde vrees voor vervolging koestert dan wel een reëel risico op ernstige schade loopt in zijn land van herkomst.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop bovenstaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn.

Uit de recente landeninformatie vervat in de COI Focus "*Salvador. Situation sécuritaire*" van 4 juli 2022 blijkt evenmin dat het gelet op de ontwikkelingen volgend op het uitroepen van de noodtoestand niet langer opgaat te stellen dat in El Salvador geen sprake is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

2.3.3.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.5. Wat betreft de door verzoeker aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, wijst de Raad erop dat het zorgvuldigheidsbeginsel de adjunct-commissaris oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de adjunct-commissaris zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de adjunct-commissaris niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin kan blijken dat de adjunct-commissaris *in casu* een beoordelingsfout heeft gemaakt.

2.3.6. Waar verzoeker "*in uiterst ondergeschikte orde*" vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en zijn dossier terug te verwijzen naar het CGVS voor verder onderzoek, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig april tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. S. WILLAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

S. WILLAERT